

Torstai 17. marraskuuta 2011

EU:n tuki Kansainväliselle rikostuomioistuimelle

P7_TA(2011)0507

Euroopan parlamentin päätöslauselma 17. marraskuuta 2011 EU:n tuesta Kansainväliselle rikostuomioistuimelle: vastaukset haasteisiin ja ongelmien ratkaiseminen (2011/2109(INI))

(2013/C 153 E/13)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Kansainvälisen rikostuomioistuimen (ICC) Rooman perussäännön, joka tuli voimaan 1. heinäkuuta 2002,
- ottaa huomioon kansanmurhan estämistä ja rankaisemista koskevan yleissopimuksen, joka tuli voimaan 12. tammikuuta 1951,
- ottaa huomioon aikaisemmat päätöslauselmansa Kansainvälisestä rikostuomioistuimesta ja erityisesti 19. marraskuuta 1998 ⁽¹⁾, 18. tammikuuta 2001 ⁽²⁾, 28. helmikuuta 2002 ⁽³⁾, 26. syyskuuta 2002 ⁽⁴⁾ ja 19. toukokuuta 2010 ⁽⁵⁾ antamansa päätöslauselmat,
- ottaa huomioon aikaisemmat vuosittaisista ihmisoikeusraporteista antamansa päätöslauselmat, joista viimeisin on 16. joulukuuta 2010 annettu päätöslauselma ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 16. kesäkuuta 2003 annetun neuvoston yhteisen kannan 2003/444/YUTP Kansainvälisestä rikostuomioistuimesta ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon 21. maaliskuuta 2011 annetun neuvoston päätöksen 2011/168/YUTP Kansainvälisestä rikostuomioistuimesta ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon 4. helmikuuta 2004 laaditun toimintaohjelman ja Kansainvälistä rikostuomioistuinta koskevan päätöksen jatkotoimena 12. heinäkuuta 2011 laaditun toimintasuunnitelman,
- ottaa huomioon Kansainvälisen rikostuomioistuimen ja Euroopan unionin välisen yhteistyö- ja avunantosopimuksen ⁽⁹⁾,
- ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston 12. joulukuuta 2003 hyväksymän Euroopan unionin turvallisuusstrategian vuodelta 2003 "Turvallisempi Eurooppa oikeudenmukaisemmassa maailmassa",
- ottaa huomioon Tukholman ohjelman 2010–2014 "Avoin ja turvallinen Eurooppa kansalaisia ja heidän suojeluaan varten" (joulukuuta 2009) ⁽¹⁰⁾ 1 ja Tukholman ohjelman täytäntöönpanoa koskevan toimintasuunnitelman (huhtikuu 2010) (KOM(2010)0171),
- ottaa huomioon joukkotuhonnasta, ihmisyyttä vastaan tehdyistä rikoksista ja sotarikoksista vastuussa olevia henkilöitä koskevan eurooppalaisen yhteyspisteiden verkoston perustamisesta 13. kesäkuuta 2002 tehdyn neuvoston päätöksen 2002/494/YOS ⁽¹¹⁾ sekä joukkotuhontarikosten, ihmisyyttä vastaan tehtyjen rikosten ja sotarikosten tutkinnasta ja syytteenpanonasta 8. toukokuuta 2003 tehdyn neuvoston päätöksen 2003/335/YOS ⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ EYVL C 379, 7.12.1998, s. 265.

⁽²⁾ EYVL C 262, 18.9.2001, s. 262.

⁽³⁾ EYVL C 293 E, 28.11.2002, s. 88.

⁽⁴⁾ EUVL C 273 E, 14.11.2003, s. 291.

⁽⁵⁾ EUVL C 161 E, 31.5.2011, s. 78.

⁽⁶⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0489.

⁽⁷⁾ EUVL L 150, 18.6.2003, s. 67.

⁽⁸⁾ EUVL L 76, 22.3.2011, s. 56.

⁽⁹⁾ EUVL L 115, 28.4.2006, s. 50.

⁽¹⁰⁾ EUVL C 115, 4.5.2010, s. 1.

⁽¹¹⁾ EUVL L 167, 26.6.2002, s. 1.

⁽¹²⁾ EUVL L 118, 14.5.2003, s. 12.

Torstai 17. marraskuuta 2011

- ottaa huomioon YK:n turvallisuusneuvoston Sudanista/Darfurista antaman päätöslauselman nro 1593 (2005) ja Libyasta antaman päätöslauselman nro 1970 (2011),
- ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
- ottaa huomioon ulkoasioiden valiokunnan mietinnön ja kehitysyhteistyövaliokunnan ja naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnot (A7-0368/2011),
- A. katsoo, että oikeudenmukaisuus, oikeusvaltio ja rankaisemattomuuden estäminen ovat kestävän rauhan perustekijöitä, sillä niiden avulla taataan ihmisoikeudet ja perusvapaudet;
- B. ottaa huomioon, että syyskuusta 2011 lähtien 117 valtiota on ratifioinut Rooman perussäännön, ja katsoo, että sen maailmanlaajuisen ratifioinnin olisi kuitenkin edelleen oltava ensisijainen tavoite;
- C. katsoo, että luonteeltaan universaali oikeudenmukaisuus edellyttää, että sitä sovelletaan tasapuolisesti ilman poikkeuksia ja kaksinaismoraalia; katsoo, että missään ei saisi olla turvapaikkaa niille, jotka ovat syyllistyneet kansanmurhaan, rikoksiin ihmisyyttä vastaan, laittomiin teloituksiin, sotarikoksiin, kidutukseen, joukkoraiskauksiin tai tahdonvastaisiin katoamisiin;
- D. katsoo, että oikeudenmukaisuus olisi nähtävä välttämättömänä tekijänä, jolla tuetaan rauhaa ja ponnisteluja konfliktien ratkaisemiseksi;
- E. ottaa huomioon, että ICC:n riippumattomuus ei ole ratkaisevan tärkeää pelkästään rikostuomioistuimen täyden tehokkuuden varmistamisen takia vaan myös Rooman perussäännön universaaliuden edistämisen vuoksi;
- F. ottaa huomioon, että ICC on ensimmäinen pysyvä kansainvälinen tuomiovaltaa käyttävä elin, joka voi tuomita yksilöitä kansanmurhasta, ihmisyyttä vastaan tehdyistä rikoksista ja sotarikoksista ja joka siten vaikuttaa ratkaisevasti ihmisoikeuksien edistämiseen ja kansainväliseen oikeuteen torjumalla rankaisemattomuutta, toimimalla ratkaisevan tärkeässä ehkäisevässä roolissa ja antamalla selkeän signaalin siitä, että näistä rikoksista rankaisemattomuutta ei sallita;
- G. ottaa huomioon, että "oikeudenmukaisuuden vaatimusten" puolustaminen poliittisista näkökohdista riippumatta (Rooman perussäännön 53 artikla) on rikostuomioistuimen peruserä; ottaa huomioon, että ICC:llä on keskeinen asema kansainvälisen oikeuden edistäjänä ja että näin se edistää turvallisuutta, oikeudenmukaisuutta ja oikeusvaltion periaatteita sekä rauhan säilymistä ja kansainvälisen turvallisuuden lisääntymistä;
- H. ottaa huomioon, että ICC:n toimivalta koskee rikoksia, jotka on tehty Rooman perussäännön tultua voimaan 1. heinäkuuta 2002;
- I. ottaa huomioon, että Rooman perussäännön johdanto-osan ja täydentävyysperiaatteen mukaisesti ICC toimii ainoastaan tilanteissa, joissa kansalliset tuomioistuimet eivät pysty järjestämään tai halua järjestää uskottavia oikeudenkäyntejä kotimaassaan, joten valtiojäsenillä on ensisijainen vastuu sotarikosten, ihmisyyttä vastaan tehtyjen rikosten ja kansanmurhan syytteeseenpanosta; katsoo, että Rooman perussäännön sopimusvaltioiden ja alueellisten organisaatioiden välinen yhteistyö on äärimmäisen tärkeää erityisesti tilanteissa, joissa rikostuomioistuimen toimivalta asetetaan kyseenalaiseksi;
- J. katsoo, että ICC:n "myönteisen täydentävyyden" politiikka tukee kansallisten tuomioistuinten valmiuksia tutkia sotarikoksia ja asettaa niistä syytteeseen;

Torstai 17. marraskuuta 2011

- K. ottaa huomioon, että tällä hetkellä ICC tekee tutkimuksia seitsemässä maassa (Uganda, Kongon demokraattinen tasavalta, Sudanin Darfurin alue, Keski-Afrikan tasavalta, Kenia, Libya ja norsunluurannikko) ja ilmoittanut julkisesti analysoivansa tietoja, jotka koskevat väitetyjä rikoksia useissa muissa tapauksissa; ottaa huomioon, että Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvosto on antanut kaksi tapausta rikostuomioistuimen käsiteltäväksi (Darfur ja Libya) sopimusvaltiot ovat itse antaneet kolme (Uganda, Kongon demokraattinen tasavalta ja Keski-Afrikan tasavalta) ja syyttäjä on aloittanut kahden tapauksen (Kenia ja Norsunluurannikko) käsittelyn omasta aloitteestaan;
- L. ottaa huomioon, että suurinta osaa ICC:n antamista 17 pidätysmääräyksestä ei ole pantu vielä täytäntöön, mukaan luettuina ne, jotka on annettu Joseph Konysta ja muista Herran vastarinta-armeijan johtajista Pohjois-Ugandassa, Bosco Ntagandasta Kongon demokraattisessa tasavallassa, Muhammad Harunista, Ali Muhammad Ali Abd-Al-Rahmanista ja presidentti Omar Hassan Ahmad Al-Bashirista Sudanissa sekä Saif al-Islam Gaddafista ja Abdullah Al-Senussista Libyassa;
- M. ottaa huomioon, että oikeudenmukainen oikeudenkäynti, asianmukainen menettely ja uhrien oikeudet ovat Rooman perussäännön mukaisen järjestelmän perustavaa laatua olevia periaatteita;
- N. ottaa huomioon, että rikostuomioistuimen tavoitteena on jakaa kokonaisvaltaisesti ja korjaavasti oikeutta uhreille ja kärsimään joutuneille yhteisöille myös osallistumalla, suojelemalla, antamalla oikeusapua ja tiedottamalla;
- O. ottaa huomioon, että rikostuomioistuin antaa uhreille osallistumisoikeuden, jota tuetaan todistajien suojeluun liittyvin rakentein;
- P. katsoo, että rikostuomioistuimen toimivallan alainen rikosten uhrien korvausjärjestelmä tekee ICC:stä ainutlaatuisen oikeuslaitoksen kansainvälisellä tasolla;
- Q. ottaa huomioon, että vuonna 2011 alkavien korvausmenettelyiden menestys riippuu rahoittajien vapaaehtoisista avustuksista sekä sakkojen perinnästä ja tuomittuja henkilöistä koskevista takavarikoista;
- R. ottaa huomioon, että rikostuomioistuinta pyydetään tällä hetkellä käsittelemään tutkimuksia, tapauksia ja alustavia selvityksiä, joiden lukumäärä kasvaa nopeasti, samalla kun jotkut Rooman perussäännön sopimusvaltiot pyrkivät säilyttämään rikostuomioistuimen talousarvion samana tai jopa leikkaamaan sitä;
- S. ottaa huomioon, että EU ja sen jäsenvaltiot ovat olleet rikostuomioistuimen vakaita liittolaisia alusta alkaen ja tarjonneet jatkuvasti poliittista, diplomaattista, taloudellista ja logistista tukea, mukaan luettuna Rooman perussäännön yleismaailmallisuuden edistäminen ja sen loukkaamattomuuden puolustaminen, jonka tarkoituksena on suojella ja lisätä rikostuomioistuimen riippumattomuutta;
- T. katsoo, että rankaisemattomuuden torjumisessa voidaan menestyä vain, jos kaikki sopimusvaltiot tekevät täysimääräistä yhteistyötä ICC:n kanssa ja jos muut kuin sopimusvaltiot antavat myös tukensa oikeuslaitokselle;

Tarve lisätä rikostuomioistuimen tukea poliittisen ja diplomaattisen toiminnan kautta

1. toistaa täyden tukensa ICC:lle, Rooman perussäännölle ja kansainväliselle rikosoikeudelliselle järjestelmälle, jonka päätavoite on kansanmurhien, sotarikosten ja ihmiskuntaa vastaan tehtyjen rikosten rankaisemattomuuden torjuminen;
2. toistaa antavansa täyden tukensa syyttäjän toimistolle, syyttäjän valtuuksille käynnistää tutkimuksia omasta aloitteestaan ja uusien tutkimusten aloittamisessa saavutetulle edistykselle;
3. kehottaa Rooman perussäännön sopimusvaltioita ja muita kuin sopimusvaltioita pidättymään poliittisen painostuksen harjoittamisesta rikostuomioistuinta vastaan, jotta sen puolueettomuus säilytetään ja tataan sekä sallitaan lakiin eikä poliittisiin näkökohtiin perustuvan oikeuden toteutuminen;

Torstai 17. marraskuuta 2011

4. korostaa yleismaailmallisuuden periaatteen merkitystä ja kehottaa Euroopan ulkosuhdehallintoa, EU:n jäsenvaltioita ja komissiota jatkamaan tarmokkaita toimiaan Rooman perussäännön ja Kansainvälisen rikostuomioistuimen etuoikeuksia ja immunitetteja koskevan sopimuksen yleiseksi ratifioimiseksi ja sen edellyttämän kansallisen täytäntöönpanolainsäädännön laatimiseksi;
5. suhtautuu myönteisesti siihen, että EU ja useimmat sen jäsenvaltioista antoivat erityisiä lupauksia Kampalan konferenssissa, ja suosittelee, että nämä lupaukset täytetään ajoissa ja niistä raportoidaan seuraavassa sopimusvaltioiden kokouksessa, joka on määrä pitää 12.–21. joulukuuta 2011 New Yorkissa;
6. pitää myönteisinä Rooman perussääntöön tehtyjä muutoksia, jotka koskevat myös hyökkäysrikosta, ja kehottaa kaikkia EU:n jäsenvaltioita ratifioimaan ne ja sisällyttämään ne kansalliseen lainsäädäntöönsä;
7. suhtautuu myönteisesti siihen, että ICC:tä koskeva EU:n yhteinen kanta on tarkistettu 21. maaliskuuta 2011 hyväksytyllä päätöksellä; panee merkille, että uudessa päätöksessä otetaan huomioon rikostuomioistuimen kohtaamat haasteet ja korostaa, että päätös muodostaa hyvän perustan sille, että EU ja sen jäsenvaltiot auttavat rikostuomioistuinta niistä selviytymiseksi;
8. suhtautuu myönteisesti ICC:tä koskevan päätöksen jatkotoimena 12. heinäkuuta 2011 hyväksytyyn EU:n tarkistettuun toimintasuunnitelmaan, jossa esitellään tehokkaita ja konkreettisia toimia, joita EU:n on toteutettava lisätäkseen tulevaa tukeaan rikostuomioistuimelle, ja kannustaa neuvoston puheenjohtajavaltiota yhdessä komission, Euroopan ulkosuhdehallinnon ja jäsenvaltioiden kanssa ottamaan toimintasuunnitelman täytäntöönpanon yhdeksi painopistealueeksi;
9. korostaa, että ripeä ja täysipainoinen yhteistyö sopimusvaltioiden, EU:n jäsenvaltiot mukaan luettuina, ja rikostuomioistuimen välillä on edelleen olennaisen tärkeä kansainvälisen rikosoikeusjärjestelmän tehokkuudelle ja menestykselle;
10. kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita noudattamaan kaikkia rikostuomioistuimen pyyntöjä, jotka koskevat oikea-aikaisen avun antamista ja yhteistyön tekemistä, jotta varmistetaan muun muassa vireillä olevien pidätysmääräysten täytäntöönpano ja tietojen toimittaminen, mukaan luettuina pyynnöt, joiden tarkoituksena on auttaa epäiltyjen varojen jäljittämässä, jäädyttämisessä ja takavarikoinnissa;
11. vaatii kaikkia EU:n jäsenvaltioita panemaan täytäntöön yhteistyötä koskevan kansallisen lainsäädännön ja allekirjoittamaan puitesopimukset ICC:n kanssa, jotta tuettaisiin yhteistyötä tuomioistuimen tuomioiden täytäntöönpanossa ja tutkimusasioissa, todistusaineiston keruussa, todistajien löytämisessä, suojelussa ja siirtämisessä, ja syytettyjen henkilöiden pidätettynä pitämisessä, luovuttamisessa, vastaanottamisessa kun heidät vapautetaan takuita vastaan, ja tuomittujen henkilöiden vangitsemisessä; kehottaa jäsenvaltioita tekemään keskinäistä yhteistyötä poliisin, oikeuslaitoksen ja muiden asiaankuuluvien mekanismien puitteissa asianmukaisen tuen varmistamiseksi ICC:lle;
12. kehottaa EU:n jäsenvaltioita muuttamaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 83 artiklaa niin, että ICC:n toimivaltaan kuuluvat rikokset lisätään luetteloon rikoksista, jotka kuuluvat EU:n toimivaltaan; kehottaa lisäksi EU:n jäsenvaltioita siirtämään EU:lle toimivallan ICC:n syytteesen asettamien henkilöiden varojen jäljittämisen ja takavarikoinnin alalla siitä huolimatta, että ICC on aloittanut oikeudellisen menettelyn; kehottaa EU:n jäsenvaltioita tekemään yhteistyötä tärkeiden tietojen vaihtamisessa varallisuuden takaisin hankinnasta vastaavien toimistojen sekä Camden Asset Recovery Inter-Agency Network -verkoston kanssa;
13. kehottaa EU:n jäsenvaltioita sisällyttämään täysimääräisesti Rooman perussäännön määräykset ja rikostuomioistuimen erioikeuksista ja vapauksista tehdyn sopimuksen kansalliseen lainsäädäntöönsä;

Torstai 17. marraskuuta 2011

14. pitää myönteisenä sitä, että Kampalan tarkistuskonferenssissa Rooman perussääntöön tehtiin muutoksia, jotka koskevat hyökkäysrikosta, ja kehottaa kaikkia EU:n jäsenvaltioita ratifioimaan ne ja sisällyttämään ne kansalliseen lainsäädäntöönsä; suosittelee, että Rooman perussäännön universaaliuden turvaamiseksi ja vahvistamiseksi yhteisellä sopimuksella pyritään saamaan aikaan asiaankuuluvia rikoksia koskeva entistä täsmällisempi määritelmä hyökkäysrikoksesta kansainvälisen oikeuden loukkauksena;
15. toteaa, että Kampalan konferenssin tulosten mukaan rikostuomioistuin pystyisi käyttämään hyökkäysrikosta koskevaa toimivaltaansa vasta vuoden 2017 tammikuun jälkeen, kun sopimusvaltioiden on määrä tehdä päätös tämän toimivallan aktivoimisesta;
16. suhtautuu myönteisesti siihen, että jotkut EU:n jäsenvaltiot ovat torjuneet rankaisemattomuutta pahimmista ihmiskunnan tuntemista rikoksista soveltamalla yleismaailmallista tuomiovaltaa; kehottaa kaikkia EU:n jäsenvaltioita tekemään samoin; kehottaa jatkuvasti vahvistamaan sotarikoksia, ihmisyyteen kohdistuvia rikoksia ja kansanmurhia käsittelevän EU:n yhteyspisteiden verkoston roolia, jolla helpotettaisiin EU:n lainvalvontaviranomaisten yhteistyötä nostettaessa syytteitä vakavista rikoksista;
17. korostaa kansainvälisten rikostuomioistuinten perustavaa laatua olevaa roolia rankaisemattomuuden torjumisessa sekä lapsisotilaiden käyttöön ja värväämiseen liittyvien kansainvälisen oikeuden huomattavien loukkausten käsittelemisessä; vastustaa jyrkästi alle kahdeksantoistavuotiaiden ottamista tai rekrytoimista asevoimiin tai heidän käyttämistään millään tavalla sotatoimissa; korostaa näiden lasten ja nuorten oikeutta rauhalliseen lapsuuteen, koulutukseen, fyysiseen koskemattomuuteen, turvallisuuteen ja seksuaaliseen itsemääräämisoikeuteen;
18. kehottaa ottamaan käyttöön sellaisia toimintapolitiikkoja ja mekanismeja, jotka takaavat, että uhrien osallistumisella Kansainvälisen rikostuomioistuimen toimintaan on todellisia vaikutuksia sekä lisäämään psykologista, lääketieteellistä ja lainopillista neuvontaa ja parantamaan uhrien mahdollisuuksia osallistua todistajansuojeluohjelmiin; korostaa konfliktialueilla tapahtuvan seksuaalisen väkivallan tiedostamisen lisäämistä lainsäädännöllisten ohjelmien avulla sekä dokumentoimalla aseellisten konfliktien yhteydessä tapahtuvat sukupuoleen liittyvät rikokset ja antamalla koulutusta asianajajille, tuomareille ja aktivisteille Rooman perussäännön ja kansainvälisten oikeuskäytäntöjen soveltamisessa naisiin ja lapsiin kohdistuvissa sukupuoleen liittyvissä rikoksissa;
19. kehottaa Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioita varmistamaan, että käytettävissä on koulutusohjelmia, jotka on tarkoitettu poliisin tutkijoille, syyttäjille, tuomareille ja armeijan upseereille mutta joita ei ole rajoitettu heihin ja joissa keskitytään ensinnäkin Rooman perussäännön määräyksiin ja asiaa koskevaan kansainväliseen lainsäädäntöön sekä toiseksi näiden periaatteita koskevien rikosten selvittämiseen, tutkimiseen ja niistä syyttämiseen;
20. panee merkille Kansainvälisen rikostuomioistuimen ja Euroopan unionin välisen sopimuksen yhteistyöstä ja avunannosta; pyytää EU:n jäsenvaltioita noudattamaan yleismaailmallista tuomiovaltaa rankaisemattomuuden torjumisessa ja ihmisyyttä vastaan tehdyissä rikoksissa ja palauttaa mieliin sen merkityksen kansainvälisen rikosoikeusjärjestelmän tehokkuudelle ja menestykselle;
21. kannustaa voimakkaasti EU:ta ja sen jäsenvaltioita käyttämään kaikkia diplomatian keinoja ja välineitä edistääkseen toimivaa yhteistyötä ICC:n kanssa erityisesti vireillä olevien pidätysmääräysten täytäntöönpanemiseksi;
22. kannustaa voimakkaasti EU:ta ja sen jäsenvaltioita ottamaan Euroopan ulkosuhdehallinnon avulla käyttöön syyttävaviranomaisen käyttämät, nykyisiin YK:n ja ICC:n ohjeisiin perustuvat tiukat sisäiset ohjeet, joissa esitetään käytännösäännöt EU:n ja jäsenvaltioiden viranomaisten ja ICC:n etsintäkuuluttamien henkilöiden välistä yhteydenpitoa varten erityisesti silloin, kun viimeksi mainitut ovat edelleen virallisessa asemassa, heidän tehtävästään riippumatta ja huolimatta siitä, ovatko he Rooman perussäännön sopimusvaltioiden tai muiden valtioiden kansalaisia;

Torstai 17. marraskuuta 2011

23. pyytää EU:ta ja sen jäsenvaltioita siinä tapauksessa, että kumppanimaa esittää kutsun henkilölle, josta ICC on antanut pidätysmääräyksen, tai ilmaissut haluavansa tällaisen henkilön vierailevan alueellaan, välittömästi painostamaan voimakkaasti kyseistä maata, jotta se joko pidättää henkilön tai avustaa pidätysoperaatiossa tai ainakin estää tällaisen henkilön matkustamisen; ottaa huomioon, että viime aikoina tällaisia kutsuja ovat esittäneet Sudanin presidentille Omar al-Bashirille muiden muassa Tšad, Kiina, Djibouti, Kenia ja Malesia;

24. antaa tunnustusta ICC:n syyttäjän äskettäin tekemälle päätökselle antaa Libyan Saif al-Islam Gaddafista ja tiedustelupäällikkö Abdullah al-Sanoussista pidätysmääräykset, jotka liittyvät ihmisyyttä vastaan tehtyihin väitettyihin rikoksiin siitä lähtien, kun kansannousu maassa alkoi; korostaa, että heidän menestyksellinen kiinniottamisensa ja myöhempi oikeudenkäynti ICC:ssä edistävät merkittävästi rankaisemattomuuden torjumista alueella;

25. tuomitsee jyrkästi sen, että ICC:n sopimusvaltiot kuten Tšad, Djibouti ja Kenia ovat äskettäin toivotaneet Sudanin presidentti Al-Bashirin tervetulleeksi alueelleen eivätkä ole pidättäneet häntä tai luovuttaneet häntä rikostuomioistuimelle huolimatta siitä, että Rooman perussäännön mukaan niiden selkeä oikeudellinen velvoite on pidättää ja luovuttaa hänet;

26. korostaa, että on tärkeää, että EU toimii ponnekkaasti tällaisten yhteistyöstä kieltäytymiseen liittyvien tapausten ennakoimiseksi, estämiseksi tai tuomitsemiseksi; toistaa, että EU:n (ja jäsenvaltioiden) on laadittava konkreettisia ja vakiomuotoisia toimia koskevat sisäiset säännöt, joiden avulla niiden on mahdollista vastata oikea-aikaisesti ja johdonmukaisesti tilanteisiin, joissa yhteistyötä rikostuomioistuimen kanssa ei tehdä, ja koordinoidaan tarvittaessa muiden asianomaisten toimielinten mekanismeja, sopimusvaltioiden kokous mukaan luettuna;

27. panee merkille, että Afrikan valtioilla on ollut merkittävä rooli ICC:n luomisessa, ja pitää niiden tukea ja tiivistä yhteistyötä rikostuomioistuimen kannalta välttämättömänä;

28. kehottaa ICC:n Rooman perussäännön osapuolina olevia afrikkalaisia sopimusvaltioita täyttämään perussäännön mukaiset velvoitteensa ja tukemaan Afrikan unionin perustamisasiakirjan mukaisesti aktiivisesti toimia saattaa maailman pahimmat rikosentekijät vastuuseen ilmaisemalla Afrikan unionin kokouksissa voimakasta tukea rikostuomioistuimelle, ja vaatii Afrikan unionia katkaisemaan rankaisemattomuuden kierteen kaikkein vakavimmista rikoksista ja avustamaan hirtutöiden uhreja; ilmaisee tukensa rikostuomioistuimen pyynnölle perustaa Afrikan unionin kanssa toimisto Addis Abebaan;

29. kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita sisällyttämään ICC:n työn ja Rooman perussäännön määräykset oikeusvaltion lujittamista koskeviin kehittämissuunnitelmiinsa; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita toimittamaan tarvittavaa teknistä, logistista ja taloudellista tukea ja asiantuntemusta kehitysmaille, joiden resurssit lain-säädäntönsä mukauttamiseksi Rooman perussäännön periaatteita vastaavaksi ja yhteistyön tekemiseksi ICC:n kanssa ovat rajalliset, riippumatta siitä, ovatko ne ratifioineet perussäännön vai eivät; kehottaa lisäksi EU:ta ja sen jäsenvaltioita tukemaan kehitysmaiden poliisille, oikeuslaitokselle, armeijalle ja hallintoviranomaisille tarkoitettuja koulutusohjelmia, joiden avulla niille esitellään Rooman perussäännön määräyksiä;

30. kannustaa seuraavaa AKT:n ja EU:n yhteistä parlamentaarista edustajakokousta keskustelemaan rankaisemattomuuden torjunnasta kansainvälisessä kehitysyhteistyössä ja asiaa koskevassa poliittisessa vuoropuhelussa, kuten useissa päätöslauselmissa ja tarkistetun Cotonoun sopimuksen 11 artiklan 6 kohdassa todetaan, tavoitteena rankaisemattomuuden torjunnan sisällyttäminen olemassa oleviin kehitysyhteistyöohjelmiin ja -toimiin ja oikeusvaltion periaatteen lujittaminen niissä;

31. kehottaa Euroopan ulkosuhdehallintoa ja EU:n jäsenvaltioiden ulkoasiainhallintoa soveltamaan järjestelmällisesti ja kohdennetusti niiden käyttämiä diplomaattisia välineitä ICC:n tuen lisäämiseksi ja Rooman perussäännön ratifioinnin ja täytäntöönpanon edistämiseksi entisestään; ottaa huomioon, että näihin välineisiin sisältyvät viralliset yhteydenotot, poliittiset kannanotot, lausunnot ja ICC-lausekkeet kolmansien maiden kanssa tehtävissä sopimuksissa sekä poliittiset ja ihmisoikeuksia käsittelevät vuoropuhelut; katsoo, että olisi toteutettava toimenpiteitä tulosten arvioinnin perusteella;

Torstai 17. marraskuuta 2011

32. korostaa, että ICC:n on laajennettava toiminta-alaansa aseellisten konfliktien ulkopuolelle ja tutkittava entistä aktiivisemmin ihmisoikeuksiin liittyviä hätätilanteita, jotka kohoavat ihmisyyttä vastaan tehtyjen rikosten tasolle ja joissa kansalliset viranomaiset ovat selvästi haluttomia tutkimaan, syyttämään ja rankaisemaan väitetyjä rikoksentehtäjiä;
33. kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa ja EU:n jäsenvaltioita aloittamaan diplomaattiset toimet, joiden mukaisesti YK:n turvallisuusneuvoston jäseniä kehoitetaan esittämään ICC:lle pyyntöjä tutkintojen aloittamiseksi tapauksissa, joissa muiden kuin perussäännön jäsenvaltioiden viranomaiset ovat väitetytsekaantuneet ihmisyyttä vastaan tehtyihin rikoksiin mutta ovat edelleen rankaisematta, mukaan luetuina Iranin, Syyrian, Bahrainin ja Jemenin tapaukset;
34. tunnustaa EU:n roolin edistettäessä Rooman perussäännön sekä rikostuomioistuimen erioikeuksista ja vapauksista tehdyn sopimuksen maailmanlaajuisia ratifiointia ja suhtautuu myönteisesti siihen, että äskettäin Tunisia, Filippiinit, Malediivit, Grenada, Moldova, Saint Lucia ja Seychellit liittyivät Rooman perussääntöön tai ratifioivat sen, minkä johdosta sopimusvaltioiden kokonaismäärä nousi 118:een; kehottaa entistä useampaa Aasian, Pohjois-Afrikan, Lähi-idän ja Saharan eteläpuolisen Afrikan maita liittymään Rooman perussäännön osapuoliksi;
35. kehottaa, että EU ja erityisesti Euroopan ulkosuhdehallinto edistävät edelleen Rooman perussäännön ja rikostuomioistuimen erioikeuksista ja vapauksista tehdyn sopimuksen universaalisuutta ja rankaisemattomuuden torjumista sekä rikostuomioistuimen kunnioittamista, sen kanssa tehtävää yhteistyötä ja sen avustamista EU:n kolmansia maita koskevien suhteiden ja myös Cotonoun sopimuksen puitteissa sekä EU:n ja alueellisten organisaatioiden, kuten Afrikan unionin, Arabiliiton, Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön (ETYJ) ja Kaakkois-Aasian maiden järjestön (ASEAN), välisissä vuoropuheluissa; korostaa myös, että on tärkeää, että rikostuomioistuin edistää Rooman perussäännön ratifioimista ja noudattamista EU:n ja kolmansien maiden kanssa käymissä kahdenvälisissä keskusteluissa ihmisoikeuksista;
36. kehottaa komissiota ja Euroopan ulkosuhdehallintoa sisällyttämään entistä järjestelmällisemmin ICC-lausekkeen neuvotteluvaltuuksiin ja kolmansien maiden kanssa tehtäviin sopimuksiin;
37. kehottaa EU:n johtajia pyytämään kaikilta valtioilta, joista ei ole vielä tullut Rooman perussäännön osapuolia, liittymistä sopimuspuolina Rooman perussääntöön ja taivuttelemaan niitä liittymään sopimusvaltioiksi ja näin tehdessään kohdistamaan painostuksen erityisesti YK:n turvallisuusneuvoston pysyviin jäseniin ja vaihtuviin jäseniin;
38. suhtautuu myönteisesti Yhdysvaltojen osallistumiseen tarkkailijana ICC:n Rooman perussäännön sopimusvaltioiden kokoukseen ja ilmaisee toiveensa, että siitä tulee pian sopimusvaltio;
39. pitää tervetulleena Tunisian äskettäistä liittymistä Rooman perussääntöön ja toivoo, että tämä on muille Pohjois-Afrikan ja Lähi-idän maille myönteinen signaali tehdä samoin; suhtautuu lisäksi myönteisesti siihen, että Filippiinit on äskettäin ratifioinut Rooman perussäännön ja lisännyt Aasian maiden lukumäärää rikostuomioistuimen järjestelmässä, mikä antaa merkittävän signaalin ICC:n aasialaisten jäsenten lukumäärän lisääntymisestä, sekä siihen, että Malediivit äskettäin ratifioivat Rooman perussäännön, ja Kap Verden kansalliskokouksen äskettäiseen lakiehdotukseen, joka valtuuttaa ratifioimaan Rooman perussäännön, ja toivoo, että maan hallitus menettelee viivyttämättä sen mukaisesti; toivoo, että kaikki Latinalaisen Amerikan maat liittyvät ICC:hen;
40. kehottaa Turkkiä, joka on ainoa EU:n virallinen ehdokasvaltio, joka ei ole vielä tehnyt näin, liittymään sopimusvaltiona Rooman perussääntöön sekä rikostuomioistuimen erioikeuksista ja vapauksista tehtyyn sopimukseen mahdollisimman pian, ja korostaa, että kaikkien tulevien ehdokasvaltioiden ja mahdollisten ehdokasvaltioiden sekä Euroopan naapuruuspolitiikan (ENP) kumppanimaiden on tehtävä samoin;
41. kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita tukemaan kolmansien maiden valmiuksia ja poliittista tahtoa – erityisesti maiden, joiden tapauksia Kansainvälinen rikostuomioistuin parhaillaan käsittelee tai alustavasti tutkii – käynnistääkseen kansallisia menettelyjä, jotka koskevat kansanmurhia, sotarikoksia ja rikoksia ihmiskuntaa vastaan; kehottaa tähän liittyen EU:ta ja sen jäsenvaltioita tukemaan uudistusprosesseja ja kansallisten valmiuksien kehittämiseen tähtäviä pyrkimyksiä, joilla vahvistetaan riippumatonta oikeuslaitosta, lainvalvontaa ja vankeinhoitojärjestelmää kaikissa maissa, joihin väitetyt vakavat kansainväliset rikokset suoranaisesti vaikuttavat;

Torstai 17. marraskuuta 2011

42. korostaa, että tuomioistuimen täydentävyyseriaatteen tehokkuus riippuu sopimusvaltioiden ensisijaisesta veloitteesta tutkia sotarikoksia, kansanmurhia ja rikoksia ihmiskuntaa vastaan ja asettaa niistä syytteeseen; ilmaisee huolensa siitä, että kaikilla EU:n jäsenvaltioilla ei ole lainsäädäntöä, jossa nämä rikokset määritellään kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja joiden osalta niiden tuomioistuimet voivat käyttää toimivaltaa;

43. kehottaa niitä valtioita, jotka eivät vielä ole antaneet täysimääräisiä ja vaikuttavia täytäntöönpanosäännöksiä avoimesti kansalaisyhteiskuntaa kuullen, antamaan niitä, ja antamaan kansallisten oikeusviranomaisten käyttöön tarvittavat välineet tutkia näitä rikoksia ja asettaa niistä syytteeseen;

44. toteaa uudelleen, että EU:n ja sen jäsenvaltioiden on lisättävä diplomaattisia toimiaan Rooman perussääntöön kuulumattomien osapuolten ja alueellisten organisaatioiden (esimerkiksi AU, ASEAN ja Arabiliitto) parissa edistääkseen entistä parempaa ymmärtämystä siitä, mitä ovat ICC:n tehtävät, toisin sanoen sotarikoksiin, rikoksiin ihmiskuntaa vastaan ja kansanmurhaan syyllistyneiden etsiminen myös asiaa koskevaa erityistä tiedotusstrategiaa kehittämällä, sekä hankkiakseen tukea tuomioistuimelle ja sen valtuuksille etenkin YK:n eri foorumeilla, kuten turvallisuusneuvostossa;

45. vahvistaa, että EU:n jäsenvaltioiden diplomaattisella tuella ICC:n toimivaltuuksille ja sen toiminnalle YK:n foorumeilla, YK:n yleiskokous ja YK:n turvallisuusneuvosto mukaan luettuna, on ratkaisevan tärkeä rooli;

46. korostaa tarvetta jatkaa diplomaattisia ponnisteluita, joilla YK:n turvallisuusneuvoston jäseniä rohkaistaan varmistamaan se, että tapaukset lähetetään oikeaan aikaan käsiteltäväksi Rooman perussäännön 13 artiklan b kohdan mukaisesti, mistä viimeisimpänä osoituksena on YK:n turvallisuusneuvoston yksimielinen päätös lähettää Libyaa koskeva tilanne käsiteltäväksi ICC:hen; ilmaisee myös toiveenaan, että YK:n turvallisuusneuvosto pidättäytyy lykkäämästä rikostuomioistuimen tutkimuksia tai syytetoimia Rooman perussäännön 16 artiklan mukaisesti;

47. kehottaa YK:n turvallisuusneuvoston jäseniä ja YK:n yleiskokouksen jäseniä etsimään asianmukaisia ratkaisuja ja keinoja siihen, miten YK voi myöntää rikostuomioistuimelle rahoitusta, jolla katetaan kustannukset, jotka johtuvat tutkimusten ja syytetöimien aloittamisesta YK:n turvallisuusneuvoston tarkoittamissa tilanteissa Rooman perussäännön 115 artiklan mukaisesti;

48. kehottaa EU:n jäsenvaltioita varmistamaan, että koordinointi ja yhteistyö ICC:n kanssa sisällytetään EU:n erityisedustajien toimivaltuuksiin; kehottaa korkeaa edustajaa nimittämään kansainvälistä humanitaarista oikeutta ja kansainvälistä oikeutta käsittelevän EU:n erityisedustajan, jonka tehtävänä on edistää, valtavirtaistaa ja edustaa EU:n sitoutumista rankaisemattomuuden torjuntaan ja ICC:hen EU:n ulkopoliitikassa;

49. kehottaa Euroopan ulkosuhdehallintoa varmistamaan, että ICC sisällytetään kaikkiin EU:n ulkopoliittikan painopistealueisiin ottamalla järjestelmällisesti huomioon rankaisemattomuuden torjumisen ja täydentävyyden periaate kehitysavun ja oikeusvaltion tuen laajemmassa yhteydessä, ja kannustamaan eteläisen Välimeren siirtymävaiheessa olevia maita allekirjoittamaan ja ratifioimaan Rooman perussäännön;

50. toteaa, että EU:n olisi varmistettava, että Euroopan ulkosuhdehallinnolla on tarvittava asiantuntemus ja korkean tason valmiudet tehdä ICC:stä todellinen painopistealue; suosittelee, että Euroopan ulkosuhdehallinto varmistaa riittävän henkilöstömäärän Brysselissä ja virkamiesten valtuuskunnissa, joiden tehtävänä on käsitellä kansainväliseen oikeuteen liittyviä kysymyksiä, ja että Euroopan ulkosuhdehallinto ja Euroopan komissio edelleen kehittävät kansainvälistä oikeutta ja ICC-kysymyksiä koskevaa henkilöstökoulutusta perustamalla ICC:n kanssa henkilöstövaihto-ohjelman keskinäisen institutionaalisen tiedon lisäämiseksi ja lisääntyneen yhteistyön helpottamiseksi;

Torstai 17. marraskuuta 2011

51. pyytää kaikkia Kansainvälisen rikostuomioistuimen sopimusvaltioita, EU:ta sekä Kansainvälistä rikostuomioistuinta, myös syyttäjän toimistoa, tekemään kaikkensa, jotta ihmisyyttä vastaan tehtyihin seksuaalirikoksiin syyllistyneet saadaan oikeuden eteen rangaistaviksi, sillä tämä ihmisyyttä vastaan tehtyjen rikosten erityisluokka kuuluu rikostuomioistuimen asialliseen toimivaltaan (Rooman perussäännön 7 artiklan mukaisesti) ja siihen luetaan raiskaus, seksuaalinen orjuus, pakkoprostituutio, pakkoraskaus, pakkosterilisaatio tai muu yhtä törkeä seksuaalisen väkivallan muoto sekä sukupuoleen perustuva vaino; panee merkille, että tällaiset seksuaalirikokset ovat erityisen halveksittavia, koska niitä tehdään usein laajamittaisesti, ne ovat sotarikoksia ja rikoksia ihmisyyttä vastaan (Rooman perussäännön 8 artikla) ja ne kohdistuvat haavoittuvimpiin ryhmiin – naiset, lapset ja siviilit – maissa, joita konfliktit ja/tai elintarvikepula tai nälänhätä ovat jo heikentäneet;

52. kehottaa EU:n jäsenvaltioita valitsemaan tulevissa kuuden uuden tuomarin ja uuden syyttäjän vaaleissa, jotka on määrä pitää sopimusvaltioiden kokouksen istunnossa joulukuussa 2011, pätevimät ehdokkaat oikeudenmukaisen ja avoimen, ansioihin perustuvan prosessin kautta ja varmistamaan sekä maantieteellisen että sukupuolten välisen tasapainon ja kehottaa alueiden valtioita, jotka hyötyvät äänestystä koskevista vähimmäisvaatimuksista (kuten Latinalaisen Amerikan ja Karibian maat (GRULAC)), käyttämään tätä hyödyksi ja nimeämään riittävästi ehdokkaita ja varmistamaan näin tasapainoisen alueellisen edustuksen tuomioistuimessa; huomauttaa, että uuden syyttäjän valinta äärimmäisen tärkeätä rikostuomioistuimen tehokkuudelle ja legitimiydelle, ja antaa arvoa sopimusvaltioiden kokouksen puheenjohtajiston perustaman toimeenpanokomitean työlle;

53. suhtautuu myönteisesti ehdotuksiin siitä, että perustetaan neuvoo-antava komitea, joka ottaa vastaan ja tarkistaa kaikki uusien tuomareiden nimitykset Rooman peruskirjan 36 artiklan 4c kohdan mukaisesti ja että perustetaan ICC:n syyttäjän valinnasta vastaava komitea, ja katsoo, että poliittiset näkökohdan eivät saisi vaikuttaa valintakomitean työhön;

Rikostuomioistuimen taloudellisen ja logistisen avustamisen varmistaminen

54. suhtautuu myönteisesti ICC:lle tähän mennessä annettuun EU:n ja yksittäisten jäsenvaltioiden taloudelliseen ja logistiseen tukeen ja suosittelee, että nykyisiä tukimuotoja jatketaan joko sopimusvaltioiden osuudesta rahoitetun tavanomaisen talousarvion kautta tai EU:n rahoittaman Demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevan eurooppalaisen rahoitusvälineen (EIDHR) kautta erityisesti seuraavilla aloilla: tukitoimet uhrien ja kärsineiden yhteisöjen auttamiseksi, oikeudellinen edustus, todistajien siirtäminen, uhrien ja todistajien osallistuminen ja suojele erityisenä huomion kohteena naisten ja nuorten uhrien ja lapsiuhrien tarpeet sekä tuen myöntäminen siten, että rikostuomioistuimen on mahdollista tyydyttää kiireelliset operatiiviset tarpeet, jotka johtuvat uusista tutkimuksista; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita tukemaan rikostuomioistuimen ponnisteluja, jotta se voi tehostaa läsnäoloaan paikan päällä ottaen huomioon, että ICC:n näkyvä läsnäolo paikan päällä on ratkaiseva, jotta edistetään sen toimia koskevaa ymmärtämystä ja tukea, annetaan tuomioistuimen tuomiovallan piiriin kuuluvien rikosten yhteydessä kärsimään joutuneille yhteisöille mahdollisuus osallistua ja autetaan niitä; ilmaisee huolestuneisuutensa sen johdosta, että resurssipula on esteenä tuomioistuimen tehokkaalle toiminnalle;

55. korostaa Rooman perussäännön mukaisen järjestelmän vaikutusta rikostuomioistuimen toimivaltaan kuuluvien rikosten uhriin sekä niiden kohteena oleviin henkilöihin ja yhteisöihin; pitää rikostuomioistuimen tukitoimia ratkaisevina edistettäessä ymmärtämystä ja tuettaessa sen valtuuksia, hallittaessa odotuksia ja tehtäessä mahdolliseksi se, että uhrit ja kärsimään joutuneet yhteisöt ymmärtävät kansainvälistä rikosoikeusprosessia ja rikostuomioistuimen työtä;

56. suosittelee, että EU:n jäsenvaltiot jatkavaa riittävää rahoitusta ICC Trust Fund for Victims -säätiölle (täydentääkseen mahdollisia tulevia korvausmaksuja ja suorittaakseen samalla nykyiset avustustehtävänsä) ja tukevat juuri perustettua ICC:n erityisrahastoa siirtoja varten ja rikostuomioistuimen toimipaikassa Haagissa pidätettyinä olevien perheenjäsenten vierailua varten perustettua rahastoa ja oikeusapuohjelmaa, sekä kustannuksia, jotka liittyvät ICC:n läsnäolon ylläpitoon ja lisäämiseen;

57. tukee voimakkaasti ICC:n pyrkimyksiä lisätä ja vahvistaa läsnäoloaan paikan päällä, koska tämä on olennaisen tärkeää parannettaessa ICC:n valmiuksia suorittaa tehtävänsä, mukaan luettuina tutkimuksen, uhrien ja kärsimään joutuneiden yhteisöjen tukeminen, todistajien suojele ja uhrien osallistumis- ja korvausoikeuksien helpottaminen, ja katsoo lisäksi, että se on tärkeä tekijä tehostettaessa rikostuomioistuimen vaikutusta ja sen kykyä jättää vahva ja myönteinen perintö;

Torstai 17. marraskuuta 2011

58. kannustaa EU:ta varmistamaan riittävän ja vakaan rahoituksen kansalaisyhteiskunnan toimijoille, jotka työskentelevät ICC:hen liittyvien kysymysten parissa Demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevan eurooppalaisen rahoitusvälineen puitteissa, ja rohkaisee EU:n jäsenvaltioita ja nykyisiä eurooppalaisia säätiöitä jatkamaan tukeaan tällaisille toimijoille;

59. kehottaa EU:n jäsenvaltioita ja Euroopan ulkosuhdehallintoa aloittamaan EU:n nykyisten rahoitusvälineiden, erityisesti Euroopan kehitysrahaston (EKR), tarkistamiseen liittyvät keskustelut, jotta voidaan tarkastella, miten niillä voitaisiin entisestään edistää täydentävien toimien tukemista edunsaajamaissa, jotta tehostetaan rankaisemattomuuden torjumista näissä maissa;

60. antaa komissiolle tunnustusta sen nykyisistä toimista siksi, että se on laatinut täydentävyyttä käsittelevät EU:n ohjeet (EU Complementarity Toolkit), joilla pyritään kehittämään kansallisia valmiuksia väitetyjä kansainvälisiä rikoksia koskevien tutkinta- ja syytetoimien osalta, ja kehottaa komissiota varmistamaan ohjeiden täytäntöönpanon, jotta täydentävyyteen liittyvät toimet sisällytetään avustusohjelmiin ja saadaan aikaan entistä suurempi johdonmukaisuus EU:n eri välineiden keskuudessa;

61. kehottaa ICC:n sopimusvaltiota edistämään yhteisiä toimia, joilla tehostetaan vakavimpia rikoksia kuten sotarikoksia, rikoksia ihmiskuntaa vastaan ja kansanmurhaa koskevia kansallisen tason oikeudenkäyntejä;

62. suhtautuu myönteisesti komission aloitteeseen järjestää huhtikuussa 2011 Pretoriassa eurooppalaiselle ja afrikkalaiselle kansalaisyhteiskunnalle seminaari, jossa keskustellaan kansainvälisestä oikeudesta, panee merkille kyseisen kokouksen suositukset ja kehottaa komissiota jatkamaan tällaisten tilaisuuksien tukemista;

63. palauttaa mieliin, että Euroopan parlamentti oli varhaisvaiheessa yksi rikostuomioistuimen äänekäimmistä kannattajista, ja huomauttaa, että sillä on tärkeä rooli EU:n toiminnan valvojana tässä asiassa; kehottaa sisällyttämään Euroopan parlamentin vuosittaiseen ihmisoikeusraporttiin rankaisemattomuuden torjumista ja ICC:tä käsittelevän osion ja ehdottaa lisäksi, että Euroopan parlamentti ottaa entistä aloitteellisemman roolin edistämällä yleisemmin rankaisemattomuuden torjumista ja ICC:tä kaikissa EU:n politiikoissa ja toimielimissä, kaikkien valiokuntien, ryhmien ja kolmansia maita koskevien valtuuskuntien toiminta mukaan luettuina;

*

* *

64. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

EU:n ja Yhdysvaltojen huippukokous 28. marraskuuta 2011

P7_TA(2011)0510

Euroopan parlamentin päätöslauselma 17. marraskuuta 2011 EU:n ja Yhdysvaltojen huippukokouksesta 28. marraskuuta 2011

(2013/C 153 E/14)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon aikaisemmat päätöslauselmansa transatlanttisista suhteista,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 4 kohdan,

A. katsoo, että vaikka moniin maailmanlaajuisiin haasteisiin ulkopoliittikan, turvallisuuden, kehityksen ja ympäristön alalla tarvitaan yhteisiä toimia ja transatlanttista yhteistyötä, nykyisestä talouskriisistä on tullut ensisijainen haaste, johon nyt on vastattava;